

factòriament en el termini atorgat a aquest efecte per l'Administració, si:

Primer.—Es tracta de documents de presentació obligatòria segons la Llei 3/1998 i el seu desplegament reglamentari.

Segon.—Es refereixen a aspectes que tenen una incidència especial en el medi ambient, en la salut de les persones i en la seguretat de les persones.

2. Les infraccions tipificades per aquest article se sancionen amb una multa de fins a 6.000 euros. També es poden imposar multes coercitives amb la quantia màxima de 200 euros i un màxim de tres de consecutives. En el cas que després de la imposició de les tres multes coercitives persisteixi l'incompliment del requeriment d'adequació, l'activitat és considerada clandestina i pot ésser clausurada.

3. La potestat pel que fa a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei correspon:

a) Al Departament de Medi Ambient i Habitatge, pel que fa a les infraccions relatives a les activitats classificades en l'annex I de la Llei 3/1998 o en altres disposicions de desplegament o de modificació dels annexos i la clausura de les activitats classificades en l'annex II.1 de la dita Llei a proposta de l'ajuntament corresponent.

b) A l'ajuntament, pel que fa a les infraccions de sanció de les quals no és atribuïda al Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Disposició addicional. *Aprovació del Programa d'adequació.*

El Govern ha d'aprovar el Programa d'adequació de les activitats d'incidència ambiental a la Llei 3/1998 en el termini de tres mesos a comptar de la data d'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició derogatòria.

Es deroga la disposició transitòria primera de la Llei 3/1998.

Disposició final primera. *Modificació del Programa d'adequació.*

Es faculta el Govern perquè modifiqui, en el cas que es detectin noves disfuncions, el Programa d'adequació a què fa referència aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertogui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 1 de juliol de 2004.

PASQUAL MARAGALL I MIRA,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 4167, de 5 de juliol de 2004)

16619 LLEI 5/2004, de 9 de juliol, de creació de guarderies de qualitat. («BOE» 233, de 27-9-2004.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 5/2004, de 9 de juliol, de creació de guarderies de qualitat.

PREÀMBUL

A Catalunya es fa cada dia més evident la necessitat de garantir els drets dels infants entre els zero i els tres anys i d'atendre les necessitats de les famílies i les noves realitats socials.

Els infants de zero a tres anys tenen drets socials, entre els quals el dret a l'educació, un dret que el Govern ha de garantir d'acord amb els principis establerts per la Convenció dels drets de l'infant i la legislació vigent en aquesta matèria, especialment la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies, que en els apartats 1 i 2 de l'article 33 estableix la promoció de places d'educació infantil de primer cicle. L'educació, l'han de compartir bàsicament la família i la llar d'infants. Perquè tothom qui vulgui pugui exercir efectivament aquest dret universal, cal que la xarxa pública posi a l'abast de tota la població el primer cicle de l'educació infantil en condicions de qualitat.

Les famílies actuals necessiten cada cop més compartir l'educació dels infants amb una llar d'infants que els permeti fer compatibles les responsabilitats laborals o socials amb les familiars. Per això, el poble català, exercint el seu dret a la iniciativa legislativa popular, va reclamar que se satisfessin uns requisits mínims, de qualitat i de respecte absolut dels drets de l'infant, que el Parlament avui vol garantir.

Les societats modernes, com la catalana, han canviat d'una manera accelerada i exigeixen respostes, estructures i compromisos nous, que cal que es facin realitat per a contribuir a reequilibrar les relacions en la manera de viure.

La més alta organització mundial sobre la infància, el Fons Internacional de les Nacions Unides per a l'Ajuda Urgent als Infants (Unicef) proclama que «les decisions que es prenen i les activitats que es realitzen en nom dels infants durant aquest període fonamental influeixen no solament en la manera com els infants es desenvolupen sinó també en la manera com els països progressen».

L'elaboració d'un mapa escolar de centres de zero a tres anys amb la participació dels agents implicats (administració educativa, administració local, mares i pares, mestres i educadors, sindicats i moviments de renovació pedagògica) ha de permetre planificar una oferta flexible i una xarxa diversificada que respongui plenament a les necessitats i als tipus d'activitat de cada unitat territorial. En el marc d'aquesta planificació s'hauria de situar el reconeixement de la funció social que algunes llars d'infants compleixen.

En aquest sentit, aquesta Llei, fruit de la preocupació i el compromís actiu de la societat catalana per l'educació dels infants, pretén ésser un primer pas cap a una oferta pública ajustada a la demanda real i pretén respondre a una reclamació generalitzada. La iniciativa legislativa popular que n'ha estat l'origen ha seguit un llarg camí des de les primeres mobilitzacions i campanyes dels seus promotors, a la primavera del 2002, fins a la seva presentació al Parlament en la sisena legislatura, el 30 de desembre de 2002, i la seva definitiva aprovació com a llei en la setena, com a mostra inequívoca de la voluntat permanent de la cambra d'atendre les legítimes reivindicacions del poble català.

Article 1.

Les llars d'infants de la Generalitat i les de les administracions locals constitueixen la xarxa de llars d'infants de titularitat pública de Catalunya. El Govern, en coordinació i col·laboració amb els ajuntaments, ha d'impulsar el desenvolupament de la dita xarxa amb la finalitat d'assegurar una oferta suficient per a la població menor de tres anys que sol·liciti una plaça en qualsevol lloc del territori de Catalunya.

Article 2.

El Govern ha de garantir que al final del període 2004-2008 la xarxa de llars d'infants de titularitat pública de Catalunya inclogui un mínim de trenta mil places de nova creació i que aquestes es mantinguin en el futur. En la creació de places, el Govern ha de prioritzar les zones socialment desfavorides, ha de respectar l'equilibri territorial i ha de tenir en compte les fluctuacions de la demanda.

Article 3.

El Govern, per mitjà del departament competent en matèria d'educació i amb la participació dels ajuntaments i dels diferents sectors educatius, ha d'elaborar el mapa de llars d'infants de Catalunya en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquest mapa ha d'incloure les places existents en les llars d'infants integrades en la xarxa de llars d'infants de titularitat pública de Catalunya i en les llars d'infants d'iniciativa social i privada. Així mateix, ha d'incloure la previsió de noves places de titularitat pública.

Article 4.

Per mitjà del departament competent en matèria d'educació, el Govern ha de garantir el caràcter educatiu, la qualitat i els requisits mínims que han de complir els diversos models de llars d'infants que la realitat catalana exigeix, i ha de considerar aquestes com una part del sistema educatiu.

Disposició final primera.

El Govern ha de dotar les partides pressupostàries necessàries en els pressupostos de la Generalitat a fi d'acomplir, en els terminis establerts, el que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona.

S'autoritza el Govern a dictar les normes necessàries per a desplegar aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 9 de juliol de 2004.

PASQUAL MARAGALL I MIRA,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 4175, de 17 de juliol de 2004)

CAP DE L'ESTAT

16642 REIAL DECRET LLEI 7/2004, de 27 de setembre, pel qual es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 2.500.034.925 euros per atendre el pagament de la liquidació del sistema de finançament per al període 1997-2001 corresponent a la Comunitat Autònoma d'Andalusia, i s'adopten disposicions sobre el deute de Renfe i l'aval de l'Estat al préstec atorgat a la República Argentina. («BOE» 234, de 28-9-2004.)

Aquest Reial decret llei té com a finalitat l'adopció de mesures de naturalesa diversa encaminades a resoldre determinades situacions amb incidència pressupostària o en les finances públiques, associades a la liquidació definitiva del sistema de finançament de la Comunitat Autònoma d'Andalusia, l'aval de l'Estat al préstec a la República Argentina i el reconeixement per part de l'Estat del deute de la Xarxa Nacional de Ferrocarrils Espanyols, que requereixen una solució urgent.

La Comunitat Autònoma d'Andalusia no va adoptar com a propi el sistema de finançament aplicable al quinquenni 1997-2001, aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el 23 de setembre de 1996.

Per atendre de forma provisional durant aquest quinquenni les necessitats de finançament dels serveis assumits per la Comunitat Autònoma, l'Administració General de l'Estat, de conformitat amb el que estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cadascun dels anys, li va abonar uns lliuraments a càrrec de la liquidació definitiva del sistema.

Finalment, la Comissió Mixta Estat-Comunitat Autònoma d'Andalusia ha assolit un Acord, subscrit el 10 de juny de 2004, pel qual es determinen les bases del sistema de finançament del quinquenni 1997-2001 que correspon a la Comunitat Autònoma d'Andalusia, així com la liquidació corresponent.

Aquesta liquidació presenta un saldo a favor de la Comunitat Autònoma d'Andalusia de 2.500.034.925 euros, com a diferència entre el finançament definitiu que resulta dels criteris recollits a l'Acord i dels lliuraments a compte pagats a la Comunitat Autònoma.

L'import indicat l'ha de satisfer l'Administració de l'Estat a la Comunitat Autònoma d'Andalusia en el present exercici.

En efecte, després de la publicació de les sentències de l'Audiència Nacional i del Tribunal Superior de Justícia de Madrid relatives al finançament de la Comunitat Autònoma d'Andalusia per al quinquenni 1997-2001, i després de les successives negociacions amb la Comunitat Autònoma que s'han impulsat recentment, finalment s'ha assolit una solució al finançament de la Comunitat Autònoma per al quinquenni 1997-2001. Aconseguit l'Acord, és necessari disposar tan aviat com sigui possible dels mecanismes per portar-lo a efecte de forma ràpida, atès el retard acumulat en el tancament d'aquest finançament amb els consegüents perjudicis per a la suficiència financera de la Comunitat Autònoma que això comporta, fet que origina la concessió d'un crèdit extraordinari per la quantitat indicada.

En la concessió del crèdit extraordinari s'exceptuen els articles 16 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, i 50.1 i 55.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Aquesta alteració singular i extraordinària ve motivada per l'existència d'una necessitat igualment extraordinària i urgent: la de procedir a la liquidació definitiva del sistema de finançament de la Comunitat Autònoma